

Kefenim Bile Sen Kokar

– yâren-i aşk · 27 Temmuz 2011

/ Ayrılığın şerhinde sonsuzluğu diliyorum sevgili
Olmadığın her ana ithafen bir ölüm istiyorum /

Ah can!
Tutuktur bu yürek vedaları nasip bileli
Genzimde yanar sen saklı her soluk
Ölüm baz iklimlere iz düştü yangının alevleri
Sadece sevdim can, başka suçum yok ki,
Yüreğim bilmez ebruli ihanetleri.

Ey baharlarımca goncalanan!
Vuslat demine kaç kala diner bu sağanaklar
Dudak izlerinde defalarca ölürken seni seviyorumlar
Kaç ebedî aşk saklar can tarlasında topraklar?
Ah! Bu hasret hiçbir söze sığmaz can,
Yasaklarda büyüttüğüm sevdam sığmaz,
Zaman bastıkça kanayan adsız cemrelerim,
Dua dua sancıyan yakarışlarım sığmaz.
Çekiyorum artık harflerimi ak kağıtlardan
Ey damarlarımda çağlayan!
Islak parmak uçlarımda yandıkça nefeslerim
Sensin saçlarımda biriktirdiğim aklıma saklanan.

Kaç aşk ayrılıktan beraat eder can,
Kırmızı sancılı nefesler alırken alacakaranlık düşleri,
Dudaklarımı yakmaz mı karanfil kesikleri
Biliyorum hep beyazlarından kanar sevdalar
Ve en çok sevdalara yakışır ayrılıklar
Can çekişen, solgun sarı her tiktakla
Ayaza çalarken gül dalında umutlar
Bırak vurulsun yokluğunla nabızlarım
Ah can! İnan kefenim bile sen kokar...

08kasım2010

İcLaL AyGüN